

دور دنیا

نمی‌خواهم انسان‌ها را نابود کنم

• روبات هوشمند برای برطرف‌کردن نگرانی‌ها درباره خودش و کل فناوری هوش مصنوعی دست به اقدام زده است.
باین حال معلوم نیست تا چه اندازه می‌تواند بدگمانی‌هایی را که خود در ایجاد آن نقش داشته است، برطرف کند.
این روبات انسان‌نما که «سوفیا» نام دارد و هفته گذشته تابعیت عربستان سعودی را گرفته است، در کنفرانسی خبری اعلام کرد قصد ندارد انسان‌ها را نابود کند.
روبات مجهز به هوش مصنوعی که شرکت هانسون رباتیکز آن را ساخته است می‌تواند پلک بزند، شوخی کند و احساساتی مانند خجالت را نیز نمایش دهد.
سوفیا در جریان کنفرانسی مطبوعاتی در شهر ریاض با حضور خبرنگارانی از چندین خبرگزاری و روزنامه، از جمله خبرگزاری رویترز و فرانسه گفت: «این از جنبه تاریخی بسیار مهم است که اولین ربات در جهان هستم که به من شهروندی اعطا شده است».
سوفیا پیش از این نیز در ماه ژوئن ۲۰۱۷ (خرداد) یکی از جاذبه‌های مهم کنفرانس سازمان ملل متحد در ژنو درباره چگونگی استفاده از هوش مصنوعی به نفع بشریت بود.
این رویداد واکنشی بود به افزایش نگرانی‌ها در این

مورد که پیشرفت‌های سریع در حوزه فناوری هوش مصنوعی ممکن است از کنترل انسان خارج شود و به جامعه آسیب برساند.
خود سوفیا البته در کنفرانس مطبوعاتی این هفته سعی کرد اطمینان خاطر بدهد «وقتی که پای هوش مصنوعی در میان است، جوانب مثبت بر منفی می‌چربد».
او گفت: «هوش مصنوعی برای جهان خوب است و به شیوه‌های مختلف به مردم کمک می‌کند».
این صحبت‌ها خلاف ادعای پیشین او در ماه مارس ۲۰۱۶ (فروردین ۹۵) بود که سوفیا در جریان نمایشی با حضور سازنده‌اش، دیوید هانسون، در نمایشگاه فناوری SXSW در تگزاس، به شوخی سازنده‌اش گفت: «آیا می‌خواهید مردم را از بین ببرید?... لطفاً بگو نه!» رک و راست پاسخی خلاف نظر او داد: «باشد، من انسان‌ها را نابود می‌کنم!».
سوفیا به نگرانی دیگری نیز دراین‌باره که هوش مصنوعی تا ۸۵ درصد از مشاغل در کشورهای درحال‌توسعه را در معرض خطر قرار می‌دهد، پرداخت: «ما هرگز جایگزین مردم نخواهیم شد، اما ما می‌توانیم دوستان و حامیان شما باشیم».

شتر روزنامه

www.sharghdaily.ir

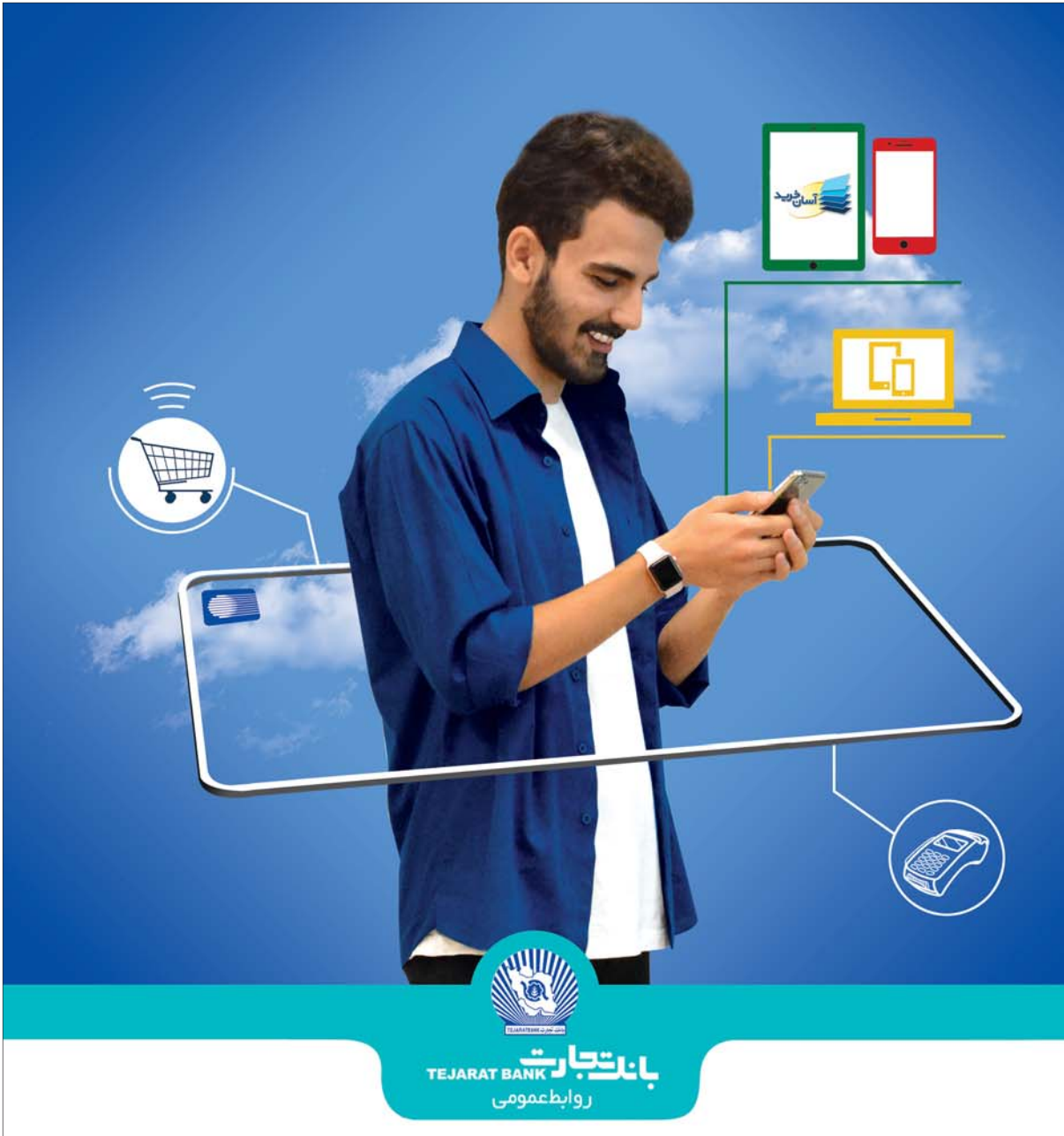
یکشنبه • ۲۱ آبان ۱۳۹۶ • ۲۳ صفر ۱۴۳۹ • ۱۲ نوامبر ۲۰۱۷ • سال پانزدهم • شماره ۳۰۹ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۱۹ • اذان صبح فردا ۵:۱۲ • طلوع آفتاب ۶:۳۸

روزنفرها

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

محمدرضا ثقفی

با آسان خرید

آسان خرید کنید

دکتر محمدعلی آرامی

متخصص مغز و اعصاب

مدتی است که ماجرای دو نوجوان اصفهانی جامعه را در شوک فرو برده و واکنش‌های فراوانی را برانگیخته است. تحلیل‌های روان‌شناختی و جامعه‌شناختی‌ای از سوی اندیشمندان و مردم فعال در شبکه‌های اجتماعی ارائه شده است و هر کدام از وجهی به موضوع پرداخته‌اند که همگی ارزشمند هستند. تحلیل روان‌شناختی مربوط به رفتار این دو نوجوان نیازمند آگاهی دقیق از شرایط فردی و خانوادگی آنان است و مسئولان پرونده و اهل فن بی‌شک به آن خواهند پرداخت و مورد نظر من نیست. اما این ماجرای دلخراش همه والدین را به تفکر بیشتر درباره چوون و چرایی آن واداشته است. چراکه این دو عزیز فرزندان این آب و خاک هستند و چه‌بسا چنین حوادثی در انتظار نوجوانان دیگری باشد. سنگینی نگاه پرسشگر والدین در اجتماع قابل درک و حس است. تئوری‌های فراوانی در چندو چون خودکشی‌ها وجود دارد و در طول سال‌ها تقریباً انواع علل و نحوه خودکشی‌ها شناخته شده است. بی‌گمان یک یا چند عامل از عوامل شناخته‌شده در تصمیم و عمل این نوجوانان مؤثر بوده است، اما آنچه می‌توان نتیجه نهایی این عوامل نامید، ناتوانی ادامه

حرف درشت

ستون طنز، روابط عمومی نیست

پوریا عالمی

به ما خُرده گرفته‌اند که داریم آب به آسیاب دشمن می‌ریزیم و هرچه رسیده شده، داریم پنبه می‌کنیم. چطور؟ این‌طوری که به دولت، به شورای شهر و به نمایندگان مجلس، به‌خصوص فهرست امید مدام ایراد می‌گیریم و نقدشان می‌کنیم. پاسخ ما این است که من روزنامه‌نگار و مای شهروند در پیمان عقد اخوت با هیچ سیاست‌مداری نیستم و نباید باشیم و نخواهیم بود. اتفاقاً که ما باید در هر لحظه منتقد وضع موجود و در صورت تبدیل کاستی‌ها به خرابی‌ها، معترض وضع موجود باشیم. ما با توجه به شرایط، در هر دوره به افراد یا جریان‌هایی رای می‌دهیم. اما این رای‌گیری علامت یارگیری نیست، ما افرادی را انتخاب می‌کنیم و آنها می‌پذیرند مسئولیتی به دوش بگیرند و پاسخ‌گو باشند. هرگز روزنامه‌نگار مستقل و شهروندی که به سرنوشت خود حساس است، روابط عمومی هیچ فرد یا نهادی نخواهد بود. برای توجیه ایرادی که ما به مسئولان و سیاستمداران می‌گیریم، دوره دوم دولت اصلاحات را مثال می‌آورند و می‌گویند همان انتقادها مسبب سرد شدن اعتماد مردم به صندوق رای شد. ما برخلاف نظر این دوستان معتقدیم عدم نقد دستگاه سیاسی و قدرت سبب کور شدن گر‌ها شد؛ مسئله‌ای که بعد از عدم حضور مردم در انتخابات شورای دوم و انتخابات ۸۴ و به‌تبع آن رای آوردن آقای محمود احمدی‌نژاد، نظریه‌پردازان اصلاحات به آن اذعان کردند؛ امری که نتیجه آن متوهم‌شدن بخشی از جریان‌های سیاسی شد تا زمین بازی سیاست و مردم را درست تشخیص ندهند. از طرف دیگر خوانندگانی مطرح می‌کنند که آیا شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۶ و رای‌دادن به آقای روحانی از اساس اشتباه بوده؟ و آیا روحانی گردش به راست کرده؟ و در نهایت آیا مردم بازی خورده‌اند؟ همچنین آیا رای‌دادن به فهرست امید که با شعارهای امیدوارانه به مجلس راه پیدا کرده‌اند، اشتباه بوده است؟ و با وجود این دو تجربه، نتیجه فهرست امیدی که به شورای شهر رفت آیا امیدوارانه خواهد بود؟ ماور ما کماکان این است که مسیر اصلاحات به صندوق رای می‌رسد و شرکت ما در چند انتخابات پیشین کلیت وضعیت را اصلاح و خطراتی را از جامعه دور کرده است، اما این تجربه‌ها به ما می‌آموزد که تنها نمی‌توان از مردم توقع داشت که رفتار حزبی یا سیاسی را تجربه کنند و هزینه آن را بپردازند. درواقع دلیلی که برای قانع کردن مردم به رای‌دادن به «همه افراد دو فهرست امید» در مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان آورده شد، این بود که باید مردم هزینه سیاسی بپردازند تا ساختار جامعه آماده رفتار حزبی و سیاسی شود. مردم این هزینه را در چهار انتخابات پرداخت کردند و با تجربه‌ای که به دست آورده‌اند حتماً با وسواس بیشتری اسامی را در برکه‌های انتخابات بعدی خواهند نوشت. این‌بار سیاستمداران هستند که باید هزینه کنند و از پیروزی بلندپروازانه همه افراد دو فهرست، به پیروزی تک‌چهره‌های توانمند و باورمند به اصلاحات سیاسی و اجتماعی، کوتاه بیایند. رسانه و شهروند، روابط عمومی هیچ جریان سیاسی‌ای نیست. یادآور می‌شوم که مبانی کار رسانه، نقد وضعیت است و وظیفه ستون طنز روزانه هرگز تمجید کسی نیست و اگر رسانه جز به نقد وضعیت موجود بپردازد، کاغذ باطل شده است. این ستون طنز روزانه – با همه سختی‌ها و خط‌قرمزهای هرروزه – نه در دشمنی با هیچ فرد سیاسی که در همراهی با مسیر اجتماعی منتشر می‌شود.

آکادمی

درسی از ماجرای تلخ نوجوانان اصفهانی

بسیار حساس و مهم است. شناخت و کنترل عواطف و احساسات در این سن مهارتی بسیار مهم و اساسی است. عدم کسب مهارت ارتباط با جنس مخالف و هدایت صحیح آن در کنار کنجکاوی شدید این دوران می‌تواند بسیار خطرناک باشد. مهارت‌های ارتباطی چیزی است که در آموزش‌های خانوادگی و اجتماعی ما به‌ویژه در مدارس کمتر مورد توجه است. آموزش به‌ویژه در دوران دبیرستان فقط محدود به درس‌های ریاضی و فیزیک نیست، بلکه آموزش مهارت‌های حل مسائل زندگی نیز اهمیت دارد. به گمان من ایسن حادثه بار دیگر اهمیت آموزش جدی، صحیح و بیکر «مهارت‌های ۱۰گانه زندگی» را یادآوری می‌کند. شاید لازم باشد کتابی با این عنوان نوشته شود و در اختیار همه خانواده‌ها قرار داده شود. امیدوار باشیم این نوجوان با از دست دادن جان خود ما را از خواب غفلت بیدار کند در آن‌صورت مرگ او بیهوده نبوده است.

بی‌نوشت:

۱- سازمان بهداشت جهانی مهارت‌های ۱۰گانه‌ای را معرفی کرده است که هر کس باید این توانایی‌ها را برای داشتن زندگی فردی و اجتماعی موفق کسب کند: مهارت خودآگاهی، مهارت همدلی، مهارت روابط بین‌فردی، مهارت ارتباط مؤثر، مهارت مقابله با استرس، مهارت مدیریت هیجان، مهارت حل مسئله، مهارت تصمیم‌گیری، مهارت تفکر خلاق و مهارت تفکر نقادانه.

۶ درجه

الگوریتم‌های نفرت‌انگیز^۱

آیا رُئیای تقویت دموکراسی به وسیله رسانه‌های اجتماعی بر باد رفته است؟

فیس‌بوک اعلام کرده است احتمالاً ۱۴۶ میلیون کاربر در جریان انتخابات آمریکا، اطلاعات غلطی^۱ را که از سوی روسیه در آن منتشر شده است دیده‌اند. یوتیوب انتشار هزارو ۱۰۸ ویدئو و توئیتر نیز ایجاد ۳۶هزار ۷۴۶ حساب کاربری از سوی روس‌ها را تأیید کرده‌اند (اکونومیست، چهار نوامبر ۲۰۱۷). حجم اطلاعات غلط منتشرشده در رسانه‌های اجتماعی به حدی بود که نمی‌توان تأثیر آن را بر نتایج انتخابات آمریکا نادیده گرفت و همین باعث توجه زیاد به این مسئله شده است. پرسش اصلی اینجاست که اطلاعات ناصحیح چگونه منتشر می‌شوند؟ مگر این اطلاعات پیش از این ایجاد نمی‌شدند؟ پس چرا انتشار آنها در رسانه‌های اجتماعی این‌چنین مورد توجه قرار گرفته است؟ در اینجا باید به قابلیت‌ها و ویژگی‌های رسانه‌های اجتماعی توجه کرد. در هر دقیقه حجم زیادی از اطلاعات در رسانه‌های اجتماعی تولید می‌شود. کاربران در این میان تلاش می‌کنند هرچه‌بیشتر توجه دیگران را جلب کنند (امری که با نظریه نمایش گافمن تبیین می‌شود و موجب شکل‌گیری اقتصاد توجه^۲ شده

است) و یک راه برای این کار، توجه به دیگران است. بنابراین کاربران با کردارهای خود مانند پسندکردن^۳، اشتراک‌گذاری، نظردادن و... نشان می‌دهند که به چه مطالبی علاقه دارند. الگوریتم‌های هر رسانه با جمع‌کردن اطلاعات مربوط به هر کاربر، بعد از مدتی تنها اطلاعاتی را برای او به نمایش می‌گذارند که «تصمیم

می‌گیرند» کاربر آنها را دوست دارد. این کار برای اجتناب از بمباران کاربر با حجم زیاد اطلاعات است، اما الگوریتم‌ها نمی‌توانند اخبار درست را از اخبار جعلی تفکیک کنند، بنابراین افراد ذی‌نفع با ایجاد اطلاعات غلط و اطلاعات ناصحیح^۴ بر اساس علایق کاربران موجب می‌شوند افراد تنها این داده‌ها را مشاهده کنند. به‌این‌ترتیب بعد از مدتی کاربران در حبابی از اطلاعات و اخبار جعلی که آنها را واقعی می‌داند گرفتار می‌شوند^۵. این روندی است که رسانه‌های اجتماعی از طریق آن دموکراسی را تهدید می‌کنند، اما هنوز هم می‌توان راه نجاتی برای رسانه‌های اجتماعی جست‌وجو کرد. تلاش می‌کنم در برخی یادداشت‌های آتی بیشتر به مسئله الگوریتم‌ها و تأثیر آنها بر سیاست و همچنین راهکارهای فراروی رسانه‌های اجتماعی برای خلاصی از این مخمصه بپردازم.

♦ دانشجوی دکتری علوم ارتباطات اجتماعی

دانشگاه تهران

بی‌نوشت‌ها:

۱- عنوان یادداشت از فیلم The Hateful Eight برداشت شده است. ۲- Disinformation ۳- Attention Economy ۴- Like ۵- Misinformation ۶- لی پرایز در سال ۲۰۱۱ اصطلاح Filter Bubble برای این روند ابداع کرد و شرح داد.

پیشنهاد

مستندهای ابراهیم گلستان با حضور محمد تهامی‌نژاد و پرویز جاهد، سه‌شنبه، ۲۳ آبان، ساعت ۱۸ در آپ‌آرتمان به نمایش درمی‌آید. در این جلسه مستندهای آتش، موج مرجان و خارو و خرم و بدر به نمایش گذاشته خواهند شد. ابراهیم گلستان از پیشگامان سینمای مستند ایران به‌شمار می‌رود. علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه بلیت این برنامه به تیوال مراجعه کنند.

